

En forenkling af traktaterne er et prisværdigt ønske om at få gjort traktaterne gjort læsbare, et formål, som vi også meget gerne vil støtte.

Og endelig: De nationale parlamenters rolle er selvfølgelig også et ønske om at forklare, at det her er vigtigt, og at man har et samarbejde mellem demokratiske stater.

Det, der er det spændende ved Europa, er jo, at EU er den eneste internationale organisation, der praktiserer såvel grænseoverskridende demokrati med stemmeret til et fælles parlament som dialog mellem folkevalgte i de nationale parlamenter og regler for fælles beslutningstagen blandt regeringsrepræsentanter, herunder regler for flertalsafgørelser.

EU stilles ofte op som en modsætning til de enkelte nationalstater, der traditionelt har været den eneste ramme om demokratiet. Der mener vi faktisk, at der er brug for at beslutte os for at sige, at demokratiet godt kan udstrække sig over de nationale grænser. Vi diskuterer jo ofte det danske demokrati. Vi diskuterer bydelsforsøg, vi diskuterer amternes fremtid, vi diskuterer åbenhed i Folketinget som et naturligt led i udviklingen af det danske demokrati. Hvorfor er der så en så dyb modvilje mod at diskutere ændringer i det europæiske demokrati?

Vi vil meget gerne have, at konventet og en kommende regeringskonference diskuterer, hvilke områder vi bedst løser i fællesskab, og hvordan fællesskabet bliver demokratisk. Vi tror, det er utrolig vigtigt, at demokratiet bliver meget, meget mere synligt i EU, og vi vil også meget gerne have et meget større demokratisk islæt i den danske del af den europæiske proces.

Vi skal respektere både fællesskabet og demokratiet i Unionen, og vi skal også have det til at fungere med mere end 25 medlemslande.

I midten af januar var der rygter i nogle britiske aviser om et udspil, der skulle sikre de store lande og navnlig Storbritannien noget ekstra handlekraft. De tegn på stormagtskuller skal vi i allerhøjeste grad være på vagt over for. Rygraden i samarbejdet er viljen til at arbejde i fællesskab, og irritation over Unionens manglende handlekraft må ikke overskygge fordelene ved at handle i fællesskab frem for at handle alene eller frem for at overlade til stormagterne at lade dem gå forrest i front, hvorefter vi andre er tvunget til at halse efter.

Derfor er vi meget opsat på, at demokratiet bliver noget af det vigtigste, vi sikrer i en ny traktat, og at vi kan tilslutte os alle de initiativer,

som står i det forslag til vedtagelse, som vi er medforslagsstillere til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jann Sjursen som ordfører:

Jann Sjursen (KRF):

For Kristeligt Folkeparti er den vigtigste opgave for EU nu at få udvidet fællesskabet mod øst. Det er det, der kan være med til at skabe et helt Europa.

Kl. 20.15

Det er det, der i virkeligheden kan være med til at realisere den fredsvision, som har båret EU, lige siden EU's fædre – og jeg siger fædre, for der var ikke så mange mødre med – lagde grundstenene til Fællesskabet med først Kul- og Stålunionen og senere Romtraktaten.

Jeg nævner det, for det er det, der må optage os også i en debat som denne i dag, selv om den er mere vinklet på traktatændringer: hvad skal der ske i forbindelse med konventets igangsættelse, og hvad skal der ske i forbindelse med regeringskonferencen 2004? Og jeg nævner det, fordi Danmark står over for den store opgave og det store ansvar at overtage formandskabet for EU i andet halvår i år.

Lad mig alligevel gå mere direkte til det, som forestår i relation til konventarbejdet, og også det, der kan blive temaerne på en kommende regeringskonference.

Arbejdet i både konvent og på regeringskonference skal selvfølgelig ses i lyset af udvidelsen mod øst, og derfor vil jeg godt understrege, at jeg synes, det er vigtigt, at Danmark gør meget for, at ansøgerlandene bliver inddraget i det arbejde, der skal føres både i konventet og også senere i forbindelse med regeringskonferencen.

Alle i debatten her i dag har lagt vægt på, at befolkningen i Danmark bliver inddraget. Jeg vil også godt nævne det aspekt fra Kristeligt Folkepartis side. Jeg synes, det er fint, som ministeren også var inde på, at der skal skabes et debatforum, der parallelt med konventet ikke alene kan arbejde på at styrke den politiske debat, men også på, at den må nå længere ud til den danske befolkning, end normalt er.

Det er vigtigt, at vi lytter til befolkningens synspunkter, og at vi lytter til hinanden, i øvrigt også i Folketinget, men selvfølgelig også, hvis der skal være en debat, at vi konkretiserer, hvilke ideer, hvilke synspunkter og forslag vi hver især har.